

»Bert« 1.100 tá vóru og hugdu

Veðrið var ekki av tí besta mikukvöldið, tá B68 og HB hittust í steypafinaluni í Gundadali. Regn og sirm vóru veðurvariðirnar, so tí vórðu líkindini ikki tey allarbestu, tá tað snúði seg um at fáa nógv fólk til dystin.

Tað var B36, ið tók sær av innkrevjingini, og tá upptalt var, visti tað seg, at 1.100 áskoðarar høvdu verið til finaluna.

Tað er ikki so lítið til ein fót bóltstýst í Føroyum, men tá hetta verður sæð í steypafinaluhøpi, er talan um eina sera litla fjøld. Í roynd og veru er hetta tað allarmínsta, ið hevur verið til nakra av finalunum, síðani farið varð undir at kappast um Løgmansteypið í 1989.

Skelv atgongumerki

A nógvum av atgongumerkjum stóð Tofta Leikvøllir og á baksiðuni reklama frá Shell, og tað var nógv mikið til at fáa onkran sera spentan HB-arar at ósa seg eitt sindur. Frageiðingin er to, at tað man hava verið eitt sindur av eini misskiljing, tí 2.000 atgongumerki vóru gjørd just til steypafinaluna, meðan hesi nevndu atgongumerkini vóru tey 500, ið vóru við sum eyka, um áskoðarafjølðin varð so stór, sum Fótólts-sambandið kundi ynskt sær.

Av hesum 1.100 áskoðarum vóru einir 3-400 komnir av Toftum og har á leiðini.

hj.

»Hevði tað nú endað 3-3...«

Tíðin var úti, tá HB-venjarin Jóannes Jakobsen skifti seg sjálvan inn í finaludystinum móti B68.

»Tað var fyrri at fáa tóðina at ganga, at eg sjálvur fór inn,« var venjarans egna grundgeving, sjálvt um tað eisini er eitt kuri-ossur, at hetta var hansara áttanda finala úttan at hava tapt. Hesa høvdu hann to vunnði, aðrenn hann nakrantíð kom inn.

Aftan á dystin greiddu hinir HB-spælararnir frá, at Jan Dam skuldi taka til, tá Jóannes kom inn: »Ja, hevði tað nú blivið 3-3...«

Jan veit, hvat hann tosar um, tí fyrri nøkrum árum síðani var HB á odda 5-0 móti B68 í Gundadali, tá Jan Dam varð kom inn. Dysturin endaði 5-4...

hj.

iskum meðviti hevur ment seg at vera nátturligt val aftan fyrri teir fremstu, og Kári Reynheim er Kári Reynheim.

Jan Dam spældi upp á sínar royndir. Hans á Lag og Andreas F. Hansen eru avgjörðir og álitisfullir eftiransarar, og Julian Johnsson og John Heri Dam, sum báðir í utgangsstøðu eru framrættaðir, røktu væl sínar verju-kendu skyldur.

Tá teir høvdu ókt til 2-0 gekk alt fyrri seg, sum HB vildi. Seinna umfarið varð John Heri Dam fluttur langt aftur, Kári lá langt úti í bórdinum, og hóast B68 hevði bóltin mest og royndi og royndi, so eydnaðist tað ikki. Teir fingi frið at hava bóltin, men gjøgnumbrotni vóru fá. B68 spældi ov seint, ov nógv var upp á tvær, og tá teir royndu at samanspæla millum mótstøðumenninar, m.a. við eitt-tvey-spælið, so mis-eydnaðist tað sum oftast (triggjar ferðir var um repp-íð, at teir komu iðgjøgnum mitt fyrri). Mótstøðumennir lósu ætlanirnar, og sendingarnar vóru ov lítið neyvar, og leikferðin kom ongantíð nógv langt upp.

B68-líðið var kolfatrað við utskiftingum og broytingum, men tað hjálpti einki, og sum dystur leið vóru tað oftast skrabólta, sum vóru sendir í brotsteign, og tað var barnamatúr.

B68-málverjin Olaf Magnussen fær akkurat bóltin burtur, aðrenn Gunnar Mohr er á honum

Mýnd: Kalmar Lindenskov

Besta vápníð

Hóast B68 hevði bóltin meiri, so lá í luftini, at HB eins væl kundi økja, sum B68 kundi minka. Gunnar Mohr við síni stóru arbeiðsorku og sínum skjótleika, og Sigfríð

ur Clementsen við sínum skjótleika og goða bóltferleika vistu fleiri ferðir í skjótalopum saman við onkrum av miðvallarunum, at vandi var á ferð, og hóast teir vóru sjáldan í B68-brotsteiginum

seinna umfarið, so høvdu teir fleiri vandamilar royndir enn mótstøðualopið.

Eyðun Samuelsen, sum hevði avloyst Sigfríð, tók alla luftina ur dystinum, tá hann var púra kaldur og ókti til 3-0 eftir skjótalop og sending frá Una Arge. Tá restaði eitt korter, men í næsta alopinum minkaði Aksel Højgaard, sum var komin inn stutt frammanundan. Kaj Leo Johannesen halvbjargaði langskoti frá Abrahami Hansen, og veteranurin visti, at máltevið er har framvegis.

Toftamenn vildu skapa meiri spenning, men teir megnaðu ikki at koppa HB. Spenningurin var burtur, tað fór at regna, og áskoðarafjølðin downaði og minkaði, og tá lögmaður handaði steyp og spælararnir fingi heiðurskrónur var næstan deydligt í Gundadali.

Finalan bliknar í veitslur-óma, tá vit sammeta hana við allar hinar, sum hava verið, men eftir stendur veruleikin, at HB er steypavinnari í 1995. Teir liggja væl fyrri at vinna veðrahornini til ognar, og tað sum ivaleyst telur meiri: teir hava tryggjað sær rættin til luttøku í Europa Cup kom-

andi ár. Tað er figgjarglur gloypibiti, og tað er ítrottarglur avbjóðing, sum vit ynskja teimum; alt tað besta við.

Tíllukku við finalusigrinum, HB!

-nn-

Bólturin er í netinum. Andrias F. Hansen hevur just sett bóltin í netið frá brotsparksblettinum til 2-0, meðan Olaf Magnussen iðrar seg um, at hann ikki fór hin vegin

Mýnd: Kalmar Lindenskov

Tað krevur sín mann

Millum dómárar verður tað mett sum stór uppgáva at døma steypafinaluna, og teir, ið FSF velur at hava ábyrgðina av endadystinum í kappingini um lögmansteypið, taka hetta sum stóra álitisvættan.

Vit ganga út frá, at FSF velur dómáran í steypafinaluni millum teirra, sum teir halda vera fremstu dómáranir í landinum. Tað er nógv hóvastak kring finaluna, og ikki minst dómara-avrikið verður eygleitt væl og virðiliga.

Vit gera sjáldan nógv

burtur úr dómaraavrikunum, men í slíkum dysti er tað kanska upp á sitt pláss at gera tað.

Dysturin var lættur at døma, tí tað vóru ikki serliga nógvir nærdystir – merkliga fair, tá hugsað verður um landskappingardystin á Svanskaskarði millum hesi báði líðini fyrr í ár.

Petur Erhard Kjørbo er ein av dómárunum, sum ikki er skjótur at fara í lumman eftir kortum og pappiri og býanti, og tað visti hann aftur hesa ferð, tí hann hevði ongantíð kortið á lofti, og

hann hevði alla tíðina tak á dystinum.

Men tað hevði verið upp á sitt pláss minst triggjar ferðir at visa kortini. Talan var um tvær tyðuligar hevnisøkur, og tá Jákup Eli Olsen varð skaddur og noyðdist út var talan um takling, sum átti at havt gult kort við sær, men væl staddi dómárin lat sum einki og dømði ikki frispark.

Rangstøðudómarnir vóru fáir. Nyggju reglarnir, har tað verður sagt, at leikari, sum ikki tekur lut í spælinum ikki kann dómast at vera rangstaddur, áttu eina ferð at

verið nýttir, men tá Kurt Mørkøre, sum var á væg út frá, tyðuliga gav til kennar, at hann als ikki var áhugaður í tóltinum, var staddur innan fyrri verjuna, hevði linjuverjin flaggið langt uppi, og dómárin brikslaði.

Spurningurin um tað var brotspark í tí støðuni, sum avgjörði dystin, ber til at tosa og meta um, og tað velst ivaleyst um eyga, sum sær. Tey, sum sóu endurtøkuna í sjónvarpinum, ivast stórliga, meðan onkur, sum var staddur hinumegin vøllin var avgjörður í, at tað var brotspark. Sjónarmiðið hjá leikarum, brotið varð framtið móti, sæst aðra staðni í blaðnum.

Dómárin dømði brotspark, og so kunnu vit vera samd ella ósamd, men tað broytir ikki tað, sum farið er.

Men eingin ivi var um dómaramistakið í sambandi við eina utskifting. Tá kom nyggjur maður inn, úttan at dysturin varð steðgaður. So steðgaði dómárin dystinum, nyggi maðurin fór av vøllinum, hin kom inn aftur, og dómárin setti dystin í gongd aftur við at HB-málverjin, sum hevði bóltin, tá dómárin brikslaði, sparkaði út!

Skulu vit taka alt við, so er seinasta viðmerkingin, at tað var óheppið, at linjuverjarnir møttu í reyðligum búna, tí B68 spældi í reyðum búna.

-nn-

Við

SATELITT
computer
interphase

fært tú við PC-ara
ella Omega
ALLAR SKY- &
SATELITTRÁSIR

Ring 42081